

Voetbal zonder vuistslagen

Scheidsrechters die het doelwit worden van dolgedraaide voetballers, afgevaardigden of jeugdtrainers, het gebeurt steeds vaker. Hoog tijd om orde op zaken te stellen en agressievelingen onverbiddeijk uit de clubs te zetten, zegt **YVES T'SJOEN**. Pas dan kan het jeugdvoetbal zijn ruw imago van zich afschudden.

YVES T'SJOEN

Wie? Oud-scheidsrechter en vader van scheidsrechter Arjen (16).
Wat? Alleen met een nultolerantie kan agressie uit het jeugdvoetbal verbannen worden.

Het voetbalseizoen voor de jeugd eindigde dit jaar in mineur. Het regende berichten over scheidsrechters die wedstrijden moesten stopzetten door fysieke agressie. Ik getuig over een pijnlijk voorval. Eind april is een gewestelijke wedstrijd bij de min-17-jarigen tussen KFC Heusden en Tenstar Melle stilgelegd omdat de scheidsrechter, mijn zestienjarige zoon Arjen, een vuistslag in het aangezicht kreeg. Een veldspeler van Melle ging na een onschuldige actie door het lint en brak de neus van mijn zoon. De zaak komt deze week voor de Scheidsrechterscommissie.

Kranten, radio en lokale tv hebben bericht over het incident. Verbaal en lichamelijk geweld en psychische bedreigingen zijn niet alleen het lot van Arjen. De berichten maken duidelijk dat nog meer arbiters de voorbije weken het slachtoffer werden van soortgelijke vergripen. De Belgische Voetbalbond en de Scheidsrechterscommissies moeten nú ingrijpen. Al was het maar omdat zonder scheidsrechters het spel niet wordt gespeeld. En omdat de blinde agressie alleen maar escaleert. Een week na de feiten kreeg Arjen, een van de jongste scheidsrechters in Oost-Vlaanderen, veel steun. Niet alleen van collega-scheidsrechters en de provinciale Scheidsrechterscommissie. Ook clubbesturen, spelers en supporters stuurden berichten om hem een hart onder de riem te steken. Hoofdcoach Hein Vanhaezebrouck en de spelers van KAA Gent, de club waar Arjen is aangesloten, stuurden wensen voor beterschap. De Referee Ambassador en het refereecoaching-programma van AA Gent, een pioniersproject in België voor jonge scheidsrechters, hebben hun werk als professioneel opvangnet waargemaakt. Het voorval heeft in het voetbalwereldje terecht verontwaardiging teweeggebracht.

Nultolerantie

Wat nu? Het is hoog tijd voor actie. Er moeten maatregelen worden genomen om de scheids-

Wie door het lint gaat, moet uit het voetbal worden verbannen. © Maikel Samuels/hh

Het jeugdvoetbal moet uit de opgefokte sfeer van blinde competitiviteit worden gehaald

rechters te beschermen tegen geweld. Momenteel werkt de Belgische Voetbalbond een plan uit, binnenkort overleggen de Scheidsrechterscommissies. Als het jeugdvoetbal van zijn onbehouwen imago af wil, kan beter een nultolerantie worden ingevoerd voor trainers en afgevaardigden die hun boekje te buiten gaan. Zij moeten op hun verantwoordelijkheid worden gewezen. Zeker wanneer zij namens een club jeugdspelers onder hun hoede hebben. Clubs zijn juridisch aansprakelijk voor hun leden en hebben een engagement ten opzichte van referees.

Ook de voetballers zelf moeten zich bezinnen en inzien dat een scheidsrechter geen noodzakelijk en te bestrijden kwaad is, maar een part-

ner voor het voetbal. Wie zich niet aan de afspraken houdt, gaat eruit. Clubs kunnen uit competitie worden gezet. Er zijn ook ouders die het spelletje verzieken door hun ontoelaatbare houding tegenover spelers en scheidsrechters.

Ik maak mij sterk dat de komende weken de nodige stappen worden gezet. Agressie moet te allen tijde worden veroordeeld en bestraft. Het is een maatschappelijk probleem dat ook het voetbal teistert. Bevoegde instanties moeten dergelijke aberraties beteugelen en vrij spel geven aan de vele voetballers en voetballiefhebbers die het wel goed voor hebben.

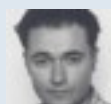
Ik kreeg van velen de garantie dat voortaan streng zal worden opgetreden. Het jeugdvoetbal moet uit de opgefokte sfeer van blinde competitiviteit worden gehaald. Coaches dienen over een trainersdiploma en pedagogische competenties te beschikken, afgevaardigden hebben een functie die een verantwoordelijkheid met zich meebrengt. Wie door het lint gaat, met of zonder vuist, moet uit het voetbal worden verbannen. Er zijn nog boeiende sportdisciplines.

KORT&BONDIG Het K-woord

Kamperen om kinderen in te schrijven in kleuter- en andere scholen. Om een nog achterlijker oplossing te vinden voor een probleem moet je toch al enkele weken brainstormen. Voorstanders van het systeem vinden het een toonbeeld van sociale rechtvaardigheid: ongeacht hoe rijk of beroemd je bent, als je kind naar school moet, sta je ook te kamperen met de gewone stervelingen. En je hebt je eigen lot in handen: wie er de meeste tijd voor over heeft, die staat vooraan. Zo'n analyse gaat evenwel voorbij aan de perverse realiteit van het kampeersysteem. Zo huren ouders met genoeg geld simpelweg iemand in om voor hen in de rij te gaan staan. Zijn daarentegen de dupe van de situatie: alleenstaande ouders die in shifts wer-

ken, zij die geen flexibele baan of baas hebben, ouders die zorg dragen voor chronisch zieke of gehandicapte kinderen. Voor geen van hen worden uitzonderingen voorzien. Vreemdsoortige democratie wel. Ook bij het kamperen zelf doen zich perverse situaties voor. Zelf had ik onlangs het twijfelachtige genoegen om hangouder te spelen aan een schoolpoort en bij ons was men onderling zeer hoffelijk, het was zelfs gezellig. Maar dat is niet overal zo. Niets maakt de huis-tuin-en-keukennazi in sommige mensen wakker als dit soort situaties. Altijd fijn om op voet van oorlog van start te gaan met mensen die je jarenlang dagelijks zal zien. Sommige situaties tartten echt alle verbeelding. Zo waren er wachtrijen waar de 'regel'

gold dat je zelfs niet (zonder aflossing) weg mocht om naar het toilet te gaan, naar het aloude rechtsstatelijke beginsel 'opgestaan, plaats vergaan'. Mens- en vooral vrouwontrend effect: personen die onmogelijk afgelost konden worden, namen potten en flessen mee voor als de nood hoog was. Laat 2015 het allerlaatste kampeerjaar geweest zijn. Zelfs als men besluit om de toewijzing voortaan te laten gebeuren door een nazaat van Paul de Octopus, dan nog lijkt dat een verkieslijke aanpak.

Jogchum Vrielink

Onderzoeker KU Leuven en kampeerder

‘Door een vriend met blond haar en een Vlaamse naam op te nemen in de statuten kon ik pas een huurcontract tekenen.’

Modeontwerpster

RACHIDA AZIZ vertelt over de discriminatie die ze ondervond bij het opstarten van haar modelabel (op charliemag.be).

